

Restauruotas Kretingos dvaro vandens malūnas. Nuotraukos iš Kretingos muziejaus archyvo

Kretingos dvaro parko fragmentas. XX a. pr. Nuotrauka iš RKIC archyvo

KRETINGOS DVARO MALŪNAS Istorijos fragmentai

Pirmosios žinios apie Kretingos dvaro vandens malūną (tada dar medinį) pasiekia iš XVI amžiaus. Mūrinis vandens malūnas čia pastatytas 1770–1771 m., kai dvaro šeimininkas buvo Vilniaus vyskupas Ignatas Masalskis. Valdant grafui Juozapui Tiškevičiui, malūnas buvo rekonstruotas. Tuo metu pristatytas fachverkinio stiliaus ant-rasis aukštas. 1878 m. jame įrengta pirmoji Lietuvoje hidroelektrinė, dvaro stalių dirbtuvės. Tarpukariu Kretingos dvaro malūne veikė grafų Tiškevičių aliejaus fabrikas „Oelit“. Čia taip pat buvo gaminami saldainiai, sirupas, apdirbdavo medų. Vėlesniais metais pastatas naudotas įvairioms kitoms reikmėms, kurį laiką stovėjo tuščias. 2010–2011 m. vykdant Europos Sąjungos ir Lietuvos Respublikos finansuojamą projektą „Kretingos dvaro sodybos paminklinių pastatų renovacija ir pritaikymas turizmui“, malūno pastatas buvo rekonstruotas ir pritaikytas Kretingos muziejaus etnografinės rinkinių ekspozicijai.

Parengta pagal Julijaus Kanarsko tekstą

Kretingos dvaro parko fragmentas. Nuotrauka iš RKIC archyvo; Kretingos muziejaus etnografinės ekspozicijos „Saulės ratu“ fragmentas. Nuotrauka iš Kretingos muziejaus archyvo. Fotografė Roma Luotienė